31985R3460

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 3460/85
1985 m. gruodžio 6 d.
nustatantis išsamias kompensacinių išmokų už Vidužemio jūros sardines suteikimo taisykles

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į Ispanijos ir Portugalijos stojimo aktą, ypač į jo 171 ir 358 straipsnius,

atsižvelgdama į 1985 m. lapkričio 4 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3117/85, nustatantį bendrąsias kompensacinių išmokų už sardines suteikimo taisykles [1], ypač į jo 4 straipsnį,

kadangi Reglamento (EEB) Nr. 3117/85 3 straipsnyje nustatytos kompensacinių išmokų suteikimo sąlygos dėl reikalavimus atitinkančių produktų ir perdirbimo formų, 43 000 tonų ribos ir paramos pagal šią sistemą naudos gavėjai bei nustatytas minėtos išmokos apskaičiavimo metodas;

kadangi ši sistema turi būti taikoma toms sardinių kategorijoms, kurias būtų lengviausia parduoti po perdirbimo;

kadangi nacionalinių valdžios institucijų nustatytos sanitarinės ir techninės nuostatos užtikrina, kad atitinkamiems produktams yra pilnai ir iki galo pritaikytas vienas iš Reglamento (EEB) Nr. 3117/85 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų procesų; kadangi reikia patikrinti atitinkamų perdirbtų produktų atitikimą minėtoms nuostatoms;

kadangi už sprendimą dėl kiekių, už kuriuos kiekvienas gamintojas, įsteigtas valstybės narės teritorijoje, turi teisę gauti išmoką, turi būti atsakingos valstybės narės;

kadangi, siekdama neviršyti Bendrijos 43 000 tonų kiekybinio apribojimo, numatyto pagal šią sistemą, kiekviena valstybė narė prekybos metų pradžioje turėtų informuoti Komisiją apie bendrą tam skirtą kiekį; kadangi, tam tikrais atvejais, būtina numatyti bendrų kiekių sumažinimo metodus, kai viršijamas didžiausias kiekybinis apribojimas;

kadangi, siekiant užtikrinti, kad minėta išmoka už kiekius, kurių atžvilgiu suteikta teisė į išmoką, išmokama per protingą laikotarpį, ilgiausias perdirbimo proceso ir perdirbėjo paraiškos dėl išmokos mokėjimo pateikimo laikotarpis turi būti lygus šešiems mėnesiams skaičiuojant nuo pristatymo dienos;

kadangi, siekiant pagreitinti išmokos mokėjimą, turi būti numatyta, kad gamintojas arba gamintojų organizacija išduoda raštišką patvirtinimą, kad kiekvienas parduotas kiekis yra dalis kiekio, už kurį turi būti mokama išmoka atitinkamam gamintojui arba gamintojų organizacijai; kadangi, be to, reikia numatyti, kad valstybės narės gali keistis būtina informacija, susijusia su šiais patvirtinimais, siekdamos patikrinti išduotus patvirtinimus;

kadangi, siekiant užtikrinti nuolatinę kontrolę, išmoką gavę asmenys turi nuolat informuoti kontrolės instituciją apie jų atliekamą perdirbimo veiklą;

kadangi pagal Stojimo sutarties 2 straipsnio 3 dalį Bendrijos institucijos iki stojimo gali patvirtinti Akto 171 ir 358 straipsniuose nurodytas priemones;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Žvejybos produktų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato išsamias kompensacinės išmokos, toliau — išmokos, nurodytos Reglamento (EEB) Nr. 3117/85 3 straipsnyje, suteikimo už Vidužemio jūros sardines taisyklės.

2 straipsnis

1. Išmoka suteikiama tik už sardines, kurios parduodamos perdirbėjui pilnai ir iki galo perdirbti pagal Reglamento (EEB) Nr. 3117/85 3 straipsnyje nustatytas sąlygas ir vadovaujantis valstybėje narėje, kurioje įsteigtas perdirbėjas, galiojančiomis sanitarinėmis ir techninėmis nuostatomis dėl žmonėms vartoti skirtų produktų.

2. Straipsnio 1 dalyje nurodytas perdirbėjas — tai bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuris:

— perdirba Vidužemio jūros sardines, taikydamas vieną iš Reglamento (EEB) Nr. 3117/85 3 straipsnyje numatytų metodų,

— atitinka sąlygas, nustatytas atitinkamos valstybės narės nacionaliniuose teisės aktuose, dėl perdirbimo taikant vieną iš minėtų metodų.

[1] OL L 297, 1985 11 9, p. 1.

3 straipsnis

1. Kiekvienais metais kiekį, už kurį galima gauti išmoką, kiekvieniems prekybos metams ir kiekvienam gamintojui arba gamintojų organizacijai preliminariai jų prašymu nustato valstybė narė, kurioje įsisteigęs gamintojas arba gamintojų organizacija, pagal vidutinį metinį kiekį, kurį gamintojas arba gamintojų organizacija pardavė Bendrijos perdirbimo pramonei, kad per 1982-1984 m. ataskaitinį laikotarpį būtų atliktos perdirbimo operacijos, kurios atitinka šiuo reglamentu nustatytus reikalavimus.

2. Likus vienam mėnesiui iki kiekvienų prekybos metų pradžios, valstybės narės praneša Komisijai apie bendrą kiekį, už kurį galima mokėti išmoką, preliminariai nustatytą ateinantiems prekybos metams, suskirstytą pagal produkto kategorijas ir perdirbimo operacijas. Be to, atitinkamos valstybės narės nedelsdamos informuoja Komisiją apie bet kokius šio kiekio pokyčius.

Jeigu kiekvienos valstybės narės preliminariai nustatytų kiekių suma viršija Reglamento (EEB) Nr. 3117/85 3 straipsnio 1 dalies antroje įtraukoje numatytą didžiausią ribą, Komisija, pasitarusi su atitinkamomis valstybėmis narėmis, priima sprendimą dėl bendro kiekvienos valstybės narės kiekio, už kurį galima mokėti išmoką, pagal 1 dalyje nustatytus kriterijus.

Komisija sprendimą dėl tokių kiekių priima per 30 dienų laikotarpį nuo pranešimo apie tai dienos, kurio negavus laikoma, kad nustatyti kiekiai buvo patvirtinti.

3. Galutinis 1 dalyje nurodytų kiekių paskirstymas atliekamas po to, kai Komisija priima sprendimą dėl bendro kiekvienos valstybės narės nustatyto kiekio, kaip numatyta 2 dalyje.

4 straipsnis

1. 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas gamintojas arba gamintojų organizacija kiekvieno pardavimo metu perdirbėjui išduoda raštišką patvirtinimą, kuriame nurodomas pardavėjo pavadinimas, pirkėjo pavadinimas, parduodamų produktų kiekis ir kaina bei nurodo, kad šis kiekis yra dalis gamintojui arba gamintojų organizacijai pagal 3 straipsnio 1 dalį paskirto kiekio.

Atitinkamas gamintojas arba gamintojų organizacija šio patvirtinimo kopiją nedelsdama persiunčia valstybei narei, kuri nustatė skirtiną kiekį.

2. Prieš išmokėdama išmoką, valstybė narė, kurioje įsteigtas produktą parduodantis gamintojas arba gamintojų organizacija, patikrina, ar pagal kiekvieną patvirtinimą parduotų kiekių suma neviršija bendro gamintojui arba gamintojų organizacijai paskirto kiekio atitinkamiems prekybos metams.

3. Jeigu produktas perdirbamas ne valstybėje narėje, kurioje yra įsteigtas produkto pardavėjas, valstybė narė, kurioje atliekamas perdirbimas, kiekvieną mėnesį valstybei narei, kurioje yra įsteigtas produkto pardavėjas, perduoda patvirtinimų, kuriuos ji gavo pagal 5 straipsnį per praėjusį mėnesį, sąrašą, kad būtų atliktas 2 dalyje nurodytas patikrinimas. Patikrinimas atliekamas iškart gavus šį sąrašą ir apie jo rezultatus nedelsiant informuojama tokio patikrinimo pareikalavusi valstybė narė.

4. Jeigu 2 dalyje nurodytą patikrinimą atliekanti valstybė narė negali priimti galutinio sprendimo dėl konkretaus patvirtinimo, ši valstybė narė kreipiasi į patvirtinimą išdavusį gamintoją arba gamintojų organizaciją prašydama jį pagrįsti per ne ilgiau kaip vieną mėnesį trunkantį laikotarpį.

5 straipsnis

1. Užbaigus perdirbimo operacijas ir ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo faktinio produktų pristatymo, atitinkamas perdirbėjas gali pateikti paraišką dėl išmokos mokėjimo.

2. Išmoką perdirbėjui moka valstybė narė, kurioje buvo atliktas perdirbimas, pateikus:

— produkto pardavimo sąskaitą-faktūrą arba kvitą, kuriame turi būti nurodyti bent atitinkamų šalių pavadinimai ir adresai bei kiekis, gamintojui arba gamintojų organizacijai faktiškai sumokėta pirkimo kaina ir kiekvienos nupirkto produkto kategorijos pristatymo diena,

— apmokėjimo už prekes pagal pirmoje įtraukoje nurodytą kainą įrodymą,

— 4 straipsnyje nurodytą patvirtinimą,

kiekiams, neviršijantiems kiekių, už kuriuos galima skirti išmoką, kaip nustatyta pagal 3 straipsnį ir patikrinus patvirtinimus pagal 4 straipsnio 2 dalį.

3. Jeigu atlikus 4 straipsnio 2 dalyje nurodytą patikrinimą paaiškėja, kad gamintojo arba gamintojų organizacijos parduoti kiekiai viršija kiekius, už kuriuos mokama išmoka, ir paskirtus gamintojui arba gamintojų organizacijai tiems prekybos metams, arba jeigu gamintojų organizacijai nepavyksta pateikti patenkinančio atsakymo per 4 straipsnio 4 dalyje nurodytą laikotarpį, išmoka neišmokama.

6 straipsnis

1. Atitinkamos valstybės narės sukuria kontrolės sistemą, kuri užtikrintų, kad produktai, dėl kurių pateikta paraiška gauti išmoką, atitinka išmokos reikalavimus ir kad laikomasi šio reglamento nuostatų.

2. Valstybė narė parengia išsamias kontrolės sistemos veikimo taisykles, kuriose turi būti numatyti bent tokie reikalavimai:

— perdirbėjas pateikia patvirtinamuosius dokumentus, kurie buvo naudojami nustatant, ar jis turi teisę į išmoką,

— gamintojas arba gamintojų organizacija veda pagal šio reglamento sąlygas parduotų produktų apskaitą, kurioje po kiekvienos pardavimo operacijos nurodo produkto pardavimo datą, pirkėją, parduoto produkto kiekį ir rūšį,

— siekiant patikrinti pilną ir galutinį perdirbimą, perdirbėjas veda kasdieninę prekių apskaitą, kurioje visų pirma nurodo:

  — nupirkto produkto kiekį pagal jo rūšis ir kategorijas, sutikimo apmokėti dieną ir sąskaitos-faktūros arba kvito numerį,

  — perdirbimo pradžios ir pabaigos dieną,

  — perdirbtą kiekį pagal rūšis, kategorijas ir perdirbimo tipą bei perdirbimo vietą,

— tiesioginiai patikrinimai atitinkamose perdirbamosiose pramonės šakose,

— 5 straipsnyje nurodytoje paraiškoje dėl išmokos pateiktinos informacijos nustatymas.

7 straipsnis

1. Jeigu išmokos gavėjas pažeidė išmokų sistemą, ir tai turėjo ribojančias pasekmes, bei tas pats išmokos gavėjas atitinkamai valstybei narei tinkamu būdu įrodo, kad šiuo pažeidimu nebuvo siekiama suklaidinti arba jis buvo padarytas dėl didelio neatsargumo, valstybė narė neišmoka sumos, lygios 10 % Bendrijos pašalinimo iš rinkos kainos už Atlanto sardines, taikytinos kiekiams, pagal kuriuos buvo padarytas pažeidimas ir už kuriuos turėtų būti mokama išmoka arba už kuriuos ji buvo suteikta.

2. Kiekvieną mėnesį valstybės narės praneša Komisijai apie visus 1 dalies pritaikymo atvejus.

8 straipsnis

Pagal šį reglamentą parduoti kiekiai įrašomi registro, kurio pavyzdys pateiktas Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3138/82 [1] priede, paskutinėje skiltyje.

9 straipsnis

1. Atitinkamos valstybės narės ne vėliau kaip per du mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos praneša Komisijai apie kontrolės priemones, nustatytas pagal 6 straipsnio 1 dalį.

2. Taip pat valstybės narės kiekvieną mėnesį praneša Komisijai apie per praėjusį mėnesį perdirbtus kiekius, už kuriuos gali būti mokama išmoka, suskirstytus pagal komercinę kategoriją ir atlikto perdirbimo rūšį, bei apie išlaidas, susijusias su konkrečios išmokos suteikimu.

10 straipsnis

Išmokai taikomas perskaičiavimo kursas yra orientacinis keitimo kursas, galiojantis produkto pristatymo dieną.

11 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1986 m. kovo 1 d., įsigaliojus Ispanijos ir Portugalijos stojimo sutarčiai.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1985 m. gruodžio 6 d.

Komisijos vardu

Frans ANDRIESSEN

Pirmininko pavaduotojas

[1] OL L 335, 1982 11 29, p. 9.